

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618201698
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4618201698.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci žalobcu: N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, zastúpeného: Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Páričkova 15, 8XX 08 Bratislava, IČO: 47 253 983, proti žalovanému: PE-MO TRANS, s.r.o., so sídlom Kvetná 2063/1, 946 03 Kolárovo, IČO: 36 689 572, zastúpenému: JUDr. Martin Balvan, advokát so sídlom Štúrova 74/138, 949 35 Nitra, o zaplatenie náhrady škody spôsobenej v dôsledku pracovného úrazu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12. apríla 2019 č.k. 5C/37/2018 - 110, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e.**

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie uznesením konanie zastavil. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 1, § 146, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CPS).

1.2. Uviedol, že uznesením č.k. 5C/37/2018-63 zo dňa 15.01.2019 bolo zastavené konanie v časti o zaplatenie sumy 45.622,87 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 45.622,87 eura od 20.06.2018 do zaplatenia. Po právoplatnosti tohto uznesenia v predmetnom konaní zostal iba nárok žalobcu na náhradu vecnej škody spôsobenej pracovným úrazom v sume 500 eur s príslušenstvom. Následne vzal žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu dôvodiac tým, že nárok, ktorý je predmetom tohto konania, po podaní žaloby zanikol plnením poisťovne Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., z povinného zmluvného poistenia.

1.3. Priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, dôvodiac, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom, ktorý vzal žalobu späť v dôsledku čiastočného plnenia poisťovňou, nie žalovaným. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca procesne zaviniel zastavenie konania, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania žalovanému podľa ustanovenia § 257 CSP nemal preukázané.

2.1. Žalobca podal voči II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti trov konania zmenil a priznal mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu alebo aby žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Dôvodil nesprávnym právnym posúdením veci.

2.2. Namietal, že právne posúdenie súdu prvej inštancie je strohé a odôvodnenie je mimoriadne absurdné. Tvrdil, že nárok bol dôvodný, inak by nebol vydaný platobný rozkaz. Považoval za rozporné s princípom spravodlivosti, že napriek tomu, že utrpel vážne, nezvratné a trvalé zranenia, má platiť žalovanému, ktorý nielen že nemusí uspokojiť jeho nároky, ale obdrží ešte aj náhradu trov konania.

Opísal priebeh dopravnej nehody, na základe ktorej podával žalobu, a uviedol, že uplatnený nárok bol dôvodný a zanikol po podaní žaloby zaplatením, preto k zastaveniu nedošlo bezdôvodne. Považoval za bezpredmetné, či došlo k uspokojeniu nároku zo strany poisťovne alebo žalovaného. Podstatné bolo, že nárok bol uspokojený. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/23/2016.

2.3. Tvrdil, že nepriznanie mu náhrady trov konania by bolo výrazne nemorálne a v rozpore s dobrými mravmi. Z listinných dôkazov vyplýva, že dopravnú nehodu nezavinil a utrpel závažné zranenia. Je preto „učebnicový“ prípad osobitného zreteľa, kedy by mal súd uvedené zohľadniť a ak by aj zastavenie konania zavinil, čo odmieta, mal uvedené ustanovenia aplikovať. Snažil sa žalovaným dohodnúť, že si nebude od neho nič uplatňovať, ak bude súhlasiť so zastavením konania, čo odmietol. Priznanie náhrady trov konania by tak nebolo v súlade so zásadou rozumného a spravodlivého usporiadania vzťahov medzi stranami.

3.1. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s uznesením súdu prvej inštancie, ako aj s jeho závermi o zavinení zastavenia konania výlučne žalobcom a tiež o absolútnej neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, a považuje ho za vecne správne. Zdôraznil, že v časti 99 % žalovaného nároku súd prvej inštancie konanie zastavil z vlastnej iniciatívy uznesením 5C/37/2018-63 zo dňa 15.01.2019 z dôvodu, ktorý od počiatku konania prezentoval žalobcovi, že vo veci nie je splnený ani len esenciálny predpoklad žalobcom iniciovaného konania, keď nie je daná právomoc súdu na prejednanie a rozhodnutie veci. Žalobca vzal žalobu späť len v časti o zaplatenie 500 eur, pričom tak urobil po ďalších úkonoch (návrh žalobcu na prerušenie konania, žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania, vyjadrenia žalovaného). Tvrdil, že v prípade ak by mu nebol žalobca povinný nahradiť trovy konania hoci bol v celom rozsahu úspešný, nebola by mu poskytnutá ochrana proti bezpráviu a žalobca by tak sám dosiahol neoprávnený prospech, ktorý nemá oporu v zákone. Žalobca by tak v zásade mohol žalovať na akomkoľvek orgáne akýkoľvek subjekt bez akéhokoľvek procesného následku, čomu by súd navyše poskytol svoju ochranu. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

3.2. K námietke žalobcu týkajúcej sa okolností hodných osobitného zreteľa uviedol, že nárok žalobcu na zaplatenie, špecifikovaný v žalobnom návrhu, nebol nijakým spôsobom dôvodný, keďže on nemal ani len pasívnu vecnú legitímáciu, ktorú žalobca tiež žiadnym spôsobom nepreukázal a konajúci súd správne konanie zastavil. Nezapríčinil dopravnú nehodu žalobcu a splnil si všetky svoje zákonné povinnosti voči žalobcovi ako zamestnancovi a nemôže teda niesť akékoľvek procesné dôsledky žalobcom nedôvodne iniciovaného konania. Uviedol, že počas celého konania mal žalobca právneho zástupcu, čo vyvracia predpoklad ním účelovo navodzovaného vnímania žalobcu ako slabšej strany.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol platobným rozkazom č.k. 5C/37/2018-28 zo dňa 28.08.2018, ktorý bol zrušený z dôvodu podania odporu v zákonom stanovenej lehote. Následne uznesením č.k. 5C/37/2018-63 zo dňa 15.01.2019 zastavil konanie v časti zaplatenia sumy 45.622,87 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 45 622,87 eura od 20.06.2018 do zaplatenia. Dôvodom bola skutočnosť, že žalobca si uplatňoval úrazové dávky, ktoré nároky sú v zmysle zákona o sociálnom poistení dávkami sociálneho poistenia. Po právoplatnosti tohto uznesenia zostalo predmetom konania uplatnenie sumy 500 eur ako vecná škoda. Žalobca doručil súdu späťvzatie žaloby, ktorým vzal žalobu späť v celom rozsahu. Súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 257 CSP, súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zaviniel. Povedané inými slovami, zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že tá zo strán sporu, ktorá zaviniela, že trovy vznikli, je povinná ich nahradiť. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie, rovnako ako to uviedol aj súd prvej inštancie, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Ide o zásadu, ktorá je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

11. Odvolací súd posudzujúc prejednávanú vec v zmysle vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutej časti trov konania vecne správne. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že zastavenie konania zaviniel žalobca, ktorý vzal žalobu v zostávajúcej časti späť z dôvodu čiastočného plnenia poisťovňou, nie žalovaným, dospel k správne záveru, podľa ktorého zastavenie konania procesne zaviniel žalobca. Keďže v danej veci nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, správne priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa s uvedeným záverom stotožnil, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania ako vecne správne potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoje uznesenie v napadnutej časti v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov uznesenia v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

12.1. K námietke žalobcu, podľa ktorej bolo bezpredmetné, či k uspokojeniu nároku došlo zo strany poisťovne alebo žalovaného, odvolací súd uvádza, že v danej veci poisťovňa neplnila za žalovaného, preto skutočnosť, že k plneniu došlo tretím subjektom odlišným od žalovaného bola právne významná, pri posúdení procesného zavinenia zastavenia konania. Žalovanému totiž nevznikla povinnosť uhradiť žalobcove nároky náhrady škody a to bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, náhrady za stratu na zárobku, náklady vynaložené na liečenie a náhradu za znehodnotenú oblečenie, topánky a hodinky (vecná škoda). Ako správne uviedol súd prvej inštancie v uznesení č.k. 5C/37/2018-63 zo dňa 15.01.2019, plnenia vyplývajúce z nárokov na náhradu škody spôsobenej pracovným úrazom, výnimkou nároku na náhradu vecnej škody, sú dávkami úrazového poistenia, o ktorých rozhoduje sociálna poisťovňa. Len nárok na náhradu vecnej škody zostal nárokom zo zodpovednosti žalovaného, ako zamestnávateľa. Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že poisťovňa plnila za V., ktorý zaviniel dopravnú nehodu a tým spôsobil žalobcovi škodu. Vzhľadom na to nie je možné hovoriť o plnení žalovaného, alebo za žalovaného, ktoré by spôsobilo jeho zavinenie zastavenia konania. Odvolací súd zároveň dodáva, že vyššie uvedeným uznesením súdu prvej inštancie bolo konanie v časti nárokov náhrady škody zastavené a predmetom sporu sa po právoplatnosti tohto uznesenia stala iba vecná škoda vo výške 500 eur. Vo vzťahu k vecnej škode žalobca v späťvzati žaloby neuviedol žiadne dôvody späťvzatia žaloby. Preto súd prvej inštancie späťvzatie žaloby správne posúdil ako späťvzatie procesne zavinené žalobcom.

12.2. V zmysle § 257 CSP je možnosť súdu zvoliť iný záver pri náhrade trov konania, než vyplýva zo všeobecných zásad, avšak musí ísť o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania, ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu. Aj Najvyšší súd SR v svojom rozhodnutí sp.zn. 2M Cdo 17/2009 zo dňa 28. 01. 2010 uviedol, že rozhodovanie v zmysle § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj okolnostiach na strane strán sporu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je povinný

skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

12.3. Vzhľadom na úvahy uvedené v bode 12.2. odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že v danej veci okolnosti hodné osobitného zreteľa preukázané neboli. Samotná skutočnosť, že žalobca utrpel vážne zranenia s následkami invalidity nepostačuje pre nepriznanie náhrady trov konania. Súd pri posudzovaní skúma nie len zdravotný stav ale aj sociálne a majetkové pomery, ktoré preukázané v konaní neboli. Ďalej skúma aj postoj strán sporu v konaní a bol to práve žalobca, ktorý svojím konaním zaviniel zastavenie. Odvolaciemu súdu neušlo pozornosť ani právne zastupovanie žalobcu v konaní advokátskou kanceláriou, v rámci ktorej konajú osoby právnický vzdelané povinné pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou. Tou sa rozumie, že konajúci advokát koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta (žalobcu) všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. (§ 18 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Povedané inými slovami, advokát by mať vedomosť, že nároky vyplývajúce z náhrady škody, ktoré sú v právomoci sociálnej poisťovne, nepatria do právomoci okresného súdu a nie je možné ich uplatňovať voči zamestnávateľovi. Rovnako by mu malo byť zrejmé, že v prípade späťvzatia žaloby bez udania dôvodu, súd nebude mať inú možnosť ako zaviazať žalobcu na náhradu trov konania. Keďže žalobca nenaplnil predpoklady pre aplikáciu § 257 CSP, odvolací súd jeho námietku nepovažoval za dôvodnú.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1, 2 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).